

og Kirkerne paa Landet, saaledes at det maaske for Tilsynet med Købstadkirkerne vilde være rimeligt, at et Medlem af Kommunalbestyrelsen fik Sæde deri, særlig hvis man kunde tænke sig, at det kunde være en Garanti mod det, som det ærede 10de kongevalgte Medlem frygtede, at Midlerne til Kirkerne ikke skulde være til Stede, idet en saadan Ordning kunde sikre, at Byraadet vilde give sit Samtykke til Ydelsen af de Midler, som Menighedsraadet fandt nødvendige for Kirkernes Vedkommende. Men for Landsbykirkernes Vedkommende, hvor Kirkens Formue ved Tiendeaflysningen er henlagt saa vel funderet ved et Reservefond til det nødvendige til Kirkens Vedligeholdelse, der finder jeg ligesom det ærede 10de kongevalgte Medlem ikke Grund til at berøve Menighedsraadsmedlemmerne den Ret, de har haft hidtil.

Hvad § 20 angaar, da er den Ændring, der foreslaas, en Forbedring, det er lettere at værne de omtalte Kirkers Formue, naar de er sikrede i 25 Aar mod, at den kan blive dem berøvet.

I øvrigt skal jeg henvise til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling i Fjor. Jeg skal ikke af nogen af de anførte Anker finde Anledning til at lægge Lovforslaget Sten i Vejen og skal derfor paa Partifællers og egne Vegne anbefale det paa det bedste.

A. L. Andersen: Da dette Forslag i Foraaret var til Behandling i dette høje Ting, blev det modtaget med i alt Fald delvis Velvillie, kan jeg nok sige, fra de forskellige Partiers Ordføreres Side, og jeg har Indtrykket af, at de Ændringer, der er tilførte Forslaget i den nu foreliggende Skikkelse, ikke har gjort denne Velvillie mindre, saa jeg vil antage, at Forslaget faar en temmelig let Gang gennem Tinget, selv om der, hvad der er Sandsynlighed for, vil blive nedsat et Udvalg om det.

I Modsætning til den sidste ærede Taler kunde jeg ønske at sige, at den i § 4 indførte Ændring tiltaler mig betydeligt, netop fordi Kirkerne selv paa Landet tidt kan komme til at trænge til Midler, som Ligningsmyndigheden kan komme til at bevilge. Det ærede Medlem sagde, at der ved Tiendeaflysningen var baandlagt en Kapital til disse Kirker, som sikrede dem en god Vedligeholdelse, saaledes at de ikke i den Grad som Købstadkirkerne vilde komme til at trænge til Tilskud fra Kommunerne. Jeg er tilbøjelig til at tro,

at det ikke altid er saa rigtigt. De Kapitaler, der er baandlagte ved Tiendeaflysningen, er maaske ikke altid tilstrækkelige, hvis der kommer store Reparationer, hvad man selvfølgelig kan forudsætte, da mange af disse Kirkebygninger er ældre Bygninger, hvorpaa Tagkonstruktionen og Tagbeklædningen ikke altid er saaledes, at den kan holde i alt Fald i en længere Aarrække. Renten af de Midler, som er baandlagte — og som i mange Tilfælde ikke er over 20,000, ja ofte kun 14—15—16,000 Kr. til Landsbykirkerne —, strækker ikke saa forførdeligt langt til en større Reparation, og hvor den ikke strækker til, skal jo Ligningsmyndighederne paaligne de nødvendige Midler. Derfor synes jeg, at det er fuldkommen rigtigt, at de ogsaa har noget Indseende med, hvorledes disse Kirker bestyres.

Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa Lovforslaget i Almindelighed, men kun anbefale det til Tingets Velvillie, da man maaske nok kan sige, at det er nødvendigt, at der træffes Lovregler om dette Forhold paa Grund af den Masse Kirker, der efter Tiendeaflysningsloven gaar over til Selveje. Jeg skal paa min Gruppens og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal i al Almindelighed takke for den velvillige Omtale, som Lovforslaget har faaet, og som giver mig Anledning til at haabe, at dette, der i øvrigt ikke har saa lidt Betydning netop, som den sidste ærede Taler udtalte, paa Grund af, at mange Kirker er gaaet over til Selveje, kan føres igennem i Aar.

Der er jo dels fra det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) og særlig fra det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) gjort Indvendinger med Hensyn til de ret indviklede Bestemmelser om Forholdet mellem de forskellige Myndigheder: Tilsynet, Menighedsraadet, Overtilsynet og i sidste Instans Ministeriet. Jeg skal indrømme, at Bestemmelserne i den Henseende er noget indviklede, og jeg skal være villig til under en Udvalgsbehandling, som jeg venter vil blive foretaget, at være med til at prøve paa at ændre noget af dette. Jeg tror dog alligevel, at skulde man gaa til gennemgribende Ændringer paa dette Omraade, vilde det blive et lidt brydsomt og langsomt Arbejde. Det lod ogsaa til, at det ærede 10de kongevalgte Medlem mente, at en Del af disse Mang-